

anvilst særlige Indtægter; men, da denne Kasses Resourcer langfra ere tilstrækkelige til at dække de stedse stigende Krav, som navnlig Beskrivelsen af Veivæsenets og Skolevæsenets Fornødenheder medføre, saa vilde Næringskatten, der paalignes alene de Næringsdrivende og over saadanne, blive i høi Grad trykkende og overbebyrdet, naar den tillige skulde udrede hine store Udgifter, idet denne, der i nogle Aar er voret fra 50,000 til 90,000 Rd. årligen, derved næsten vilde fordobles.

Allerede under 21de Mai 1852 har derfor den nærværende Indenrigsminister henvendt Communalbestyrelsens Opmærksomhed paa, at der under påsænde, efter de locale Forhold lempede Forhold, maatte tænkes paa, at forberede Indførelsen af en Afgift paa Formue og Leilighed, lig den, som findes i Rigets øvrige Kjøbstæder. Herpaa er Communalbestyrelsen gaaet ind, men saaledes, at Næringskatten burde ophøre og inddrages under denne Skat efter Formue og Leilighed, hvortil der skulde bidrages af alle Stadens Indvaanere, saavel Næringsdrivende som Ikke-Næringsdrivende. Dette Forslag fandt imidlertid Betænelighed hos nogle Medlemmer af Magistraten, og Indenrigsministeriet udtalte sig derhen: at Næringskatten burde vedblive og en Skat efter Formue og Leilighed kun indføres som en Hjælpekat for Næringskatten. Ogsaa herpaa er Communalbestyrelsen, men kun subsidialiter, gaaet ind, og da Ministeriet fastholder sin Mening, skal Udvalget ikke udtale sig nærmere om dette Punkt, efter som begge de Paagældende ere blevne enige, og det er paatrængende nødvendigt, at denne Lov udkommer snarest muligt, hvortil kommer, at Loven ikkun er provisoir.

Idet Regjeringen og Communalbestyrelsen saaledes ere enige i, at Underbalancen bør dækkes ved en Hjælpekat, der bliver at paaligne Stadens Indvaanere, saavel de Næringsdrivende som de Ikke-Næringsdrivende, hvilke sidst hidtil have været aldeles fritagne for Deeltagelse i nogen personlig Skat, turde det vistnok være Borgen for, at der ikke kan være

overveiende Indvendinger mod, at denne nye Skat indføres, og at den vil kunne paalignes uden noget synderligt Tryk, naar hensees til den ikke ringe Velstand, der findes i Kjøbenhavn. Det har imidlertid ikke manglet paa, at der ogsaa om dette Forslag hos Nogle er opstaaet store Betæneligheder ved den Banskfælighed, der vil være forbunden med en billig Fordeling af en saadan Skat i Kjøbenhavn, hvis Indvaanernes Antal er saa stort i Forhold til de andre Kjøbstæder, hvor denne Skat i lang Tid har bestaaet.

I saa Henseende har man gjort gjældende, at der, forinden man kunde gaae ind paa denne Skattebæsis, i alt Fald maatte gives detaillerede Bestemmelser med Hensyn til Reglerne for Skatteansættelsen, men det er indlysende, at netop Beskatningsprincippet, som beroende paa et Skøn over den Enkeltes Skatteevne i Forhold til samtlige foreliggende Omstændigheder, umuligt tilstøder at give faste Regler for Skattens Indførelse i Kjøbenhavn, da det er vittentligt, at den i over 50 Aar har bestaaet i hele det øvrige Rige, uden at saadanne Regler der ere indførte. At gaae nærmere ind paa at bestemme den Enkeltes Bidrags Størrelse, er en Fordring, der ikke lader sig forene med det foreslaede Beskatningsprincip, uagtet det ikke er usandsynligt, at der efter haanden som Indretningen er traadt i Virksomhed og Erfaring indhentet, vil danne sig enkelte veiledende Bestemmelser, ligesom Tilfældet er med Næringskatten, skjøndt de med Hensyn til samme heller ikke ere enten lovbestemte eller ufravigelige for Commissionen eller bekendtgjorte til Efterretning. Mod at Vilkaarlighed og Misbrug skulde faae synderligt Spillerum, maa Garantie findes i Commissionens Sammensætning og i den Offentlighed og Indbyrdes Control, som resulterer af Skatte-listernes Fremlæggelse til almindeligt Eftersyn. Medundertegnede, Meiner, som paa den ene Side deler den af Udvalget ovenfor udtalte Mening, at Næringskattens Ødere vilde blive